

Purmerend, 15 februari 2011

Hierbij verklaar ik, Jan Portein, geb. 22 september 1940 te Amsterdam, journalist en documentalist, naar volle waarheid het volgende:

Ik heb samen met de heer J. van den Hemel op vrijdag 23 april 2010 om 10.00 in de ochtend de heer Jan Kooij wonende op de Veenbesstraat te Soest bezocht. Aanleiding daartoe was een voorafgaand gesprek met de heer Ben Holweg in Maarssen, die nadrukkelijk naar de heer Kooij verwees. De heer J. van den Hemel heeft de heer Kooij tijdens dit in mijn aanwezigheid gevoerde onderhoud dat tot 'smiddags 3 uur duurde twee getypte boedelvolmachten en twee met de handgeschreven codicillen voorgelegd en hem gevraagd op welke wijze deze documenten in 1989 het licht hadden gezien. De heer Kooij herkende direct de twee boedelvolmachten, bij de twee codicillen was hij minder expliciet.

De heer Kooij vertelde, dat hij bij voornoemde gelegenheid in 1989 op zijn toenmalig adres op de grens van de gemeente Zeist bezoek kreeg van zijn zakenrelatie en vriend, de heer F.K. Die had een stapeltje volmachten bij zich en ging vrijwel onmiddellijk over tot het intypen van ervan op de schrijfmachine van de heer Kooij. Deze vertelde, dat gedurende zijn omgang met F.K. deze laatste tegen een beloning vaker dit soort praktijken bij hem thuis uitvoerde en in een bepaalde tak van het vastgoedwereldje erom bekend stond. De heer Kooij herkende ook direct het gebruikte lettertype. Hij bracht in verband met deze werkwijze eveneens de naam van Willem Schumacher als benadeelde te berde.

De heer Kooij vertelde verder, dat hij en F.K. en enkele makelaars zoals ene Van Oest, Bekker of Dekker, op notariskantoor Eldering te Zeist regelmatig inzage kregen in boedeldossiers, concept testamenten enz. Zij werden daarbij geassiteerd door kandidaat-notaris Van der Veen (de "vogelverschrikker") en later door de heer De Jong en mevr. Eldering, die controle hield over alles wat er op het kantoor gebeurde en hun advies inwon bij de uitvoering van deze activiteiten. Stukken werden volgens de heer Kooij meestal ter plekke door een blonde medewerkster gekopieerd en aan hun meegegeven in een envelop. Velen van bovenstaande personen verschenen eveneens op het kantoor van de heer Kooij op de Dijnselburgerlaan te Zeist, omdat voor dit spel ook zogenaamde plank-BV's nodig waren en Kooij over een hele verzameling daarvan beschikte.

De heer Van den Hemel vroeg op voornoemde vrijdagochtend aan de heer Kooij hoe de handtekeningen van zijn overleden vader, mr. B. van den Hemel, onder de bewuste volmachten terecht waren gekomen. De heer Kooij liet Van den Hemel de volmachten tegen het glas van het raam van zijn flat over elkaar drukken en vertelde vanuit zijn stoel dat op die wijze F.K. altijd handtekeningen, meestal met vulpen, overtrok. Volgens de heer Kooij hoefde het geen betoog, dat F.K. reeds in 1989 verschillende handtekeningen in bezit had, ook van Van den Hemel's vader. Verder werd er nog gelachen om het feit dat op een van de boedelvolmachten het woord "Uregt" ipv. "Utrecht" geschreven stond en dat de heer B. van den Hemel, een advocaat die vanaf zijn geboorte in 1902 in Utrecht had gewoond en daar tussen 1923 tot 1990 zijn beroep had uitgeoefend, met aan 100% zekerheid grenzende waarschijnlijkheid wel zou weten hoe het woord "Utrecht" geschreven moest worden. De heer Kooij voegde er in dit verband nog aan toe, dat deze fouten kenmerkend waren voor F.K. , omdat hij amper educatie had genoten en daardoor altijd moeite had met spellen. In feite had de heer Kooij naar zijn zeggen F.K. en diens echtgenote mevr. R. als het ware opgevoed met gebruikmaking van een boekje omtrent etiquette en gedragsregels, dat was geschreven door

een of andere adellijke dame. Pikant en olijk detail was volgens de heer Kooij de manier waarop de familie K. in het verleden tijdens de maaltijd met het bestek omging.

De Heer Kooij deed nog kond van een ander opmerkelijk feit. Daar hij de vastgoedwereld, zeker in de jaren tachtig en negentig, als geen ander kende, kwam het hem uiterst vreemd en haast onmogelijk voor, dat een gerenommeerde advocaat, die zeer thuis was in de vastgoed- en bouwwereld, juist zijn privé vastgoed via een volmacht liet passeren op een kantoor, dat als het ware bij hem om de hoek van zijn privé- en kantooradres was gevestigd. Hij kende mr. B. van den Hemel en de heer Willem Schumacher als een koppel, hoewel die geen enkele omgang wensten met hem, F.K., of met een Oostveen, Maarseveen, Van Engelen, Kamerbeek enz. Deze laatste heren noemde de heer Kooij de "Kleef Club" naar het Utrechtse café dat zij frequenteerden.

De heer Kooij herinnerde zich nog hoe F.K. in 1989 met de bewuste papieren bij hem aan de deur kwam. Volgens hem was het op een zaterdag ergens in de zomer. Het was mooi weer. F.K. had een dikke envelop bij zich die hij bij de familie Eldering thuis had opgehaald. Hij vroeg of hij gebruik mocht maken van Kooij's schrijfmachine. Tevens herinnerde de heer Kooij zich nog dat notaris Eldering eerder had gewerkt op het Utrechtse kantoor van De Gier, Pentinga en Annema, vroeger De Gier en Tjabbes, en later op het kantoor van Derks. Mevrouw Eldering speelde F.K. cs. ook wel eens enveloppen met stukken toe van notariskantoor Spier te Amsterdam. Maar hierover wilde de heer Kooij, ook niet na lang aandringen van Van den Hemel, verder niets kwijt.

De reden, dat ik, Jan Portein, aanwezig was bij het gesprek op het adres van de heer J. Kooij op vrijdagochtend 23 april 2010 te Soest (en later nog eens op 3 mei 'savonds) is de volgende: sinds geruime tijd deed ik in journalistiek kader onderzoek naar F.K. Met name naar zijn betrokkenheid bij onroerend goed- en grondtransacties. Eerder dat jaar was ik gestuit op een artikel uit de Volkskrant van 15 november 2005: "Vijftien jaar steggelen over dossier miljoenenerven". Naar aanleiding daarvan heb ik toen contact opgenomen met één van de erven, de heer J. van den Hemel. Mede omdat het hier ging om de naam van kantoor Eldering, dat in een vroeger stadium al mijn aandacht had getrokken.

Dit verslag is aan de hand van mijn gedetailleerde aantekeningen, tijdens het interview, gemaakt.

Daarbij dient vermeld te worden, dat de Heer Kooij tijdens dat interview een zeer schrandere en nuchtere indruk maakte en zich verschillende malen ongunstig uitliet over de heer F.K. .

Aldus naar waarheid opgemaakt.

Jan Portein.